

Oponentský posudek dizertační práce

Autor dizertační práce:

Dvořáková Irena, JUDr.

odborná asistentka Katedry trestního práva PF UP Olomouc

Název dizertační práce: „Odvolání v trestním řízení, Praha, PF UK, KTP únor 2008, s 245“.

Školitel:

Jelínek Jiří, JUDr., Doc. CSc.

vedoucí Katedry trestní práva PF UP Olomouc

Oponent:

Nett Alexander, JUDr., Doc. CSc.

Katedra trestního práva PF UP Olomouc

Dopisem děkana PF UK v Praze ze dne 8.1.2008, který mi byl doručen dne 7.3.2008, jsem byl jmenován oponentem dizertační práce.

Hodnocení formální stránky dizertační práce:

Předložený rukopis obsahuje 245 stran. Splňuje požadavek kladený na dizertační práci z hlediska rozsahu. Dizertační práce je opatřena přehledem použité literatury, dále seznamem odkazů a citací.

K formální stránce nemám připomínky.

Hodnocení obsahové stránky dizertační práce:

Práce je uspořádána do sedmi částí. Úvodem je zmíněn účel opravného řízení, význam základních zásad trestního řízení pro fungování opravného systému. Je poukázáno na postavení opravných prostředků v českém trestním řízení. Následuje kapitola zabývající se historickým vývojem opravných prostředků na území ČR v období od roku 1873 do roku 2001. Na to navazuje deskriptce platné právní úpravy odvolání obsažené v trestním řádu. Zde se autorka zabývá problematikou subjektivních a objektivních podmínek odvolání a principy, na nichž je odvolací řízení vybudováno. Poté se soustředí na právní úpravu odvolání na Slovensku, platnou právní úpravu opravných prostředků ve Francii, komparaci platné právní úpravy odvolání v České republice, na Slovensku a ve Francii. Závěr obsahuje tři přílohy. Přílohy mají souhrnný název odvolání v české, slovenské a francouzské právní úpravě.

Nyní k jednotlivým částem posuzované práce.

V úvodní části se autorka soustředí na opravné řízení a jeho účel. Dále na uplatnění základních zásad trestního řízení v řízení opravném. Následuje popis opravných systémů a opravných prostředků. Je poukazováno na aktuálnost tématu a předestřeny názory jednotlivých odborníků českého trestního procesu. Na str. 19., je provedena klasifikace opravných systémů. Není zde uveden odkaz na odbornou literaturu z níž bylo čerpáno.

Kapitola druhá má název „Historický vývoj opravných prostředků na území ČR“. Autorka provádí popis vývoje českého trestního opravného řízení od roku 1873 do roku 2001. Historická období jsou rozdělena do čtyř sekvencí. K samotnému obsahu nemám žádných výhrad. Chybí mi však zdůvodnění kritérií, která byla použita při stanovení čtyř období historického vývoje českého trestního opravného řízení. Tato období by mohla být stanovena v závislosti na právní úpravě, respektive období její platnosti. Samozřejmě nevylučuji použití i jiných kritérií. Nicméně autorka by měla vždy uvést kritéria takového členění, popřípadě je též zdůvodnit.

Třetí kapitola se soustřeďuje na českou platnou právní úpravu odvolání. Je rozdělena do čtyř částí. První část pojednává o subjektivních podmínkách odvolání. Následuje popis objektivních podmínek, dále principy odvolacího řízení a závěr tvoří část s názvem apelace či kasace. Na straně 70., je uveden pojem subjektivní podmínka. Na straně 76., je uveden pojem objektivní podmínka. V obou případech je pojem vymezen. Není zde odkaz na odbornou literaturu z níž tyto pojmy byly čerpány. Při pojednání o apelaci a kasaci jsou pouze okrajově využity tradiční definice těchto pojmů vyplývající z trestněprávní nauky. Zde převažují spíše odkazy na postoje vyplývající z názorů jednotlivých představitelů trestněprávní nauky a praxe.

Kapitola čtvrtá pojednává o platné právní úpravě na Slovensku. Je rozdělena do dvou částí a svoji strukturou odpovídá předcházející kapitole. Tím vytváří dojem velmi logického uspořádání, neboť v obou případech při zkoumání platné právní úpravy autorka použila stejných kritérií. K obsahu této kapitoly nemám žádných výhrad.

V páté kapitole se autorka soustředí na platnou právní úpravu opravných prostředků ve Francii. Na rozdíl od struktury předcházejících dvou kapitol se tato liší v tom, že nejsou popisovány principy odvolacího řízení. Pozornost je soustředěna na účinky odvolání. Z této části práce je patrné, že autorka vycházela z cizojazyčné literatury a vhodným způsobem ji dokázala využít.

Šestá kapitola má název „Komparace platné právní úpravy odvolání v České republice, na Slovensku a ve Francii“. Struktura této části plně odpovídá struktuře čtvrté a páté kapitoly. Při srovnání právních úprav převažuje deskripce. Ostatně autorka to akcentuje v příloze číslo 1., 2., a 3., které jsou zpracovány formou „srovnávacích tabulek“. Tato část práce postrádá hlubší základ nezbytný pro aplikaci komparativní metody.

V závěru práce se autorka zmiňuje o rekodifikačních záměrech a prezentuje úvahy de lege ferenda. Ke škodě věci nebyly v této části práce využity též nálezy Ústavního soudu ČR.

Odkazy a odborná literatura:

Seznam odkazů a citací obsahuje odpovídající počet položek. Uvedené konstatování se vztahuje i na využití judikatury Nejvyššího soudu ČR a Nejvyššího soudu SR.

Závěrečná hodnocení dizertační práce:

Oponovanou práci doporučuji k obhajobě i přes výše uvedené výhrady.

V Brně dne 7.4.2008

Doc. JUDr. Alexander Nett, CSc
oponent
Katedra trestního práva PF UP Olomouc